

Kvinnans ställning i kyrkan

Kan kvinnor inneha ämbeten i kyrkan? Kan kvinnor vara predikander i den kristna församlingen? I dag, när det gäller denna fråga, lyssnar många yttre kyrkliga organisationer på världen i stället för på ordet. Låt oss lyssna på Guds klara ord. Det kommer att ge oss svaren på alla frågor som kan bli besvarade på denna sida av evigheten. Och må vårt lutherska kyrkosamfund troget hålla sig till detta klara ord.

Mannens och kvinnans skapelse

För att bäst förstå mannens förhållande till kvinnan, är det nödvändigt att gå tillbaka till begynnelsen, när Gud skapade dem på skapelsens sjätte dag. Gud formade mannen först, och sedan Eva, kvinnan. *"Då lät HERREN Gud en tung sömn falla över mannen, och när han hade somnat tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. Och HERREN Gud formade en kvinna av revbenet som han hade tagit av mannen och förde henne fram till honom."* (1 Mos. 1:21) Kvinnan skapades till att vara ett stöd som passade mannen, Adam. Hon skapades från hans revben, vilket tyder på att hon skulle bli vid hans sida som ett stöd. Mannen var familjens överhuvud, med kvinnan som stöd.

Efter syndafallet sade Gud om mannens förhållande till kvinnan: *"han skall råda över dig"*, syftande på kvinnan (1 Mos 3:16). Detta är den gudomliga ordningen från första början. Mannen var hushållets överhuvud; han skulle råda över hustrun. Kvinnan skulle underordna sig sin man och vara ett passande stöd.

Mannens och kvinnans ställning i förhållande till Gud

Både mannen och kvinnan står fördömda av Guds lag såsom syndare. Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, det gäller både man och kvinna. Det finns ingen som gör gott, inte en enda, vare sig man eller kvinna. Alla föds syndiga och det leder dem till att vända sig bort från Gud. Läs Romarbrevet kapitel 3. Både man och kvinna är syndare i behov av frälsning.

Jesus kom för att frälsa syndare, både män och kvinnor. Jesus är alla mäns och kvinnors frälsare. Han har försonat allas synder. Liksom alla är syndare, har alla fått sina synder försonade för på

Golgota. Nu kallar Gud alla, överallt, till att vända om och tro.

Medan både män och kvinnor är syndare, och båda likaså har förlåtelse, är de ändå olika. Mannen och kvinnan har olika platser i livet. Ingen kan förneka att uppgiften att föda barn har givits åt kvinnor, inte åt män. Det finns helt enkelt skillnader mellan de två könen. Mannen är, som vi kan notera, generellt fysiskt starkare än kvinnan. De är också olika framför allt när det gäller deras gudagivna platser i livet.

Mannen och kvinnan i hemmet

"Underordna er varandra i Kristi fruktan." Ef. 5:21. Var och en är på sin plats i livet underordnad den andre på det sätt som Gud befäller. Det var Gud som inrättade äktenskapet och hemmet när Han gav kvinnan till mannen i Eden. Det är Gud som bestämmer hur dessa två skall förhålla sig i hemmet.

"Ni hustrur, underordna er era män, så som ni underordnar er Herren. Ty en man är sin hustrus huvud, liksom Kristus är församlingens huvud – han som är Frälsare för sin kropp. Som församlingen underordnar sig Kristus, skall hustrun i allt underordna sig sin man." (Ef. 5:22-24) Vi kan knappast föreställa oss att kyrkan skulle göra uppror mot sin Herre. Så bör alltså hustrur vara lydiga och inte göra uppror mot sina män. Kyrkan lyssnar till och lyder sin Herre. På samma sätt skall hustrun göra gentemot sin man. Hustrun kanske inte håller med om allt som hennes man gör eller säger. Men så länge han inte syndar eller kräver att hon skall synda, skall hon vara lydig i allt.

"Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den... På samma sätt är mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv." (Ef. 5:25-28) Så som Gud älskat kyrkan med denna stora kärlek, så skall män hänge sig åt sina hustrur. *"...älska era hustrur och var inte hårda och var inte hårda mot dem."* (Kol. 3:19) *"...leva förståndigt tillsammans med era hustrur som är det svagare kärlet."* (1 Pet. 3:7) Utifrån dessa verser kan vi inte hur mannen kan vara grym mot sin hustru. Även om man råder över henne, gör han detta i kärlek.

Åt var och en har givits en uppgift, en plats i hemmet. *"...skall var och en älska sin hustru som sig själv, och hustrun skall visa sin man vördnad."* (Ef. 5:33)

Mannen och kvinnan i kyrkan

Liksom Gud har inrättat hemmet och familjen, har han också inrättat sin kyrka på jorden. Precis som han har vägledningar och skyldigheter för dem i hemmet, har han det också för dem i kyrkan.

Liksom mannen är huvud över hushållet och över sin hustru, är mannen huvud också i kyrkan. En biskop, diakon eller äldste är ämbeten i kyrkan som omnämns i Nya testamentet. För vart och ett av dem är en av kvalifikationerna att vara "*en enda kvinnas man*". (1 Tim. 3:2; 3:12, Titus 1:6) Det är det att Gud i sitt förvetande visste att människan skulle försöka omkullkasta den gudomliga ordningen i dessa sista dagar. Att vara en ledare, en predikant, en auktoritet i kyrkan över män såväl som kvinnor och barn innebär att vara överhuvud i kyrkan. Ett sådant överhuvud måste vara en man att leda kyrkan, precis som mannen är överhuvud i hushållet.

"En kvinna skall i stillhet ta emot undervisning och helt underordna sig. Jag tillåter inte att en kvinna undervisar eller gör sig till herre över mannen, utan hon skall leva i stillhet..." (1 Tim. 2:11-12) Det är lovvärt att kvinnor undervisar barn och andra kvinnor. Men att undervisa män i kyrkan är ett brott mot den gudomliga ordningen. Auktoriteten i kyrkan ligger hos männen. Den principen är välgrundad i de bibelställen vi har hänvisat till i Timotheos- och Titusbreven. Om en kvinna var predikant eller pastor, vem skulle utöva auktoritet över män? Om kvinnor tillåts fatta beslut åt församlingen istället för männen, då utövar de auktoritet över män. Om en kvinna håller ett bibelstudium eller söndagsskola där män studerar, då utövar hon auktoritet över män i kyrkan. Att inneha något slags ämbete över män är att utöva auktoritet över män, och det är inte Guds ordning. Om vi istället följer våra egna föreställningar, då syndar vi.

Hos församlingen i Korinth tillämpade Paulus denna princip som han uttryckte till Timotheos: *"Ty Gud är inte oordningens Gud, utan fridens. Liksom kvinnorna tiger i de heligas alla församlingar skall de tala i era församlingar. De får inte tala utan skall underordna sig, som också lagen säger. Vill de veta något, skall de fråga sina män där hemma. Ty det är en skam för en kvinna att tala i församlingen. Är det kanske från er Guds ord har gått ut? Eller har det kommit bara till er?"* (1 Kor. 15:33-36) Detta måste säkerligen vara en av de skarpaste formuleringarna från Paulus. Vad skall vi då säga?

Principen som tillämpades i Korinth var väldigt stringent. Församlingen rymde förvirring i fråga om tungogal, den var delad av partisinnets ande, och den hade kvinnor som tydligt bidrog till förvirringen genom att inta maktpositioner över män. I den offentliga gudstjänsten var det männen som skulle undervisa och förkunna. Kvinnorna i Korinth, liksom på andra platser, skulle lära i underordning, och inte argumentera eller debattera öppet med de manliga lärarna och förkunnarna.

I dag?

Kan kvinnor inneha ämbeten i kyrkan som predikant eller pastor? Guds ord säger nej. Kan kvinnor inneha ämbeten i kyrkan där de skulle ansvara för kyrkans verksamhet och utöva auktoritet över män? Guds ord säger nej. Om kvinnor undervisar andra kvinnor och barn, är det lovvärt. Guds ordning har ett syfte, även om vissa inte håller med om det. Guds ordning är att män leder kyrkan, så som de är överhuvuden i hushållet. Om det finns de som säger att det som Paulus skriver inte är tillämpligt på oss i dag, måste de förklara varför. Det finns sedvänjor hos Korinthierna som vi inte behöver hålla oss till i dag, det är sant. Men Guds ordning i hemmet och kyrkan är bindande för alla generationer. Det är den kärleksfulle Frälsaren som säger oss sanningen. Låt oss lyssna på Guds ord, och inte på föreställningarna hos syndiga människor i denna föränderliga värld, som har idéer som motsäger och motsätter sig vår kärleksrike Herre.

Avslutningsvis går vi Lutheraner så långt som Guds ord går, men inte längre. Till exempel säger vi inte att kvinnor inte kan vara inblandade i affärslivet, politiken eller den offentliga förvaltningen. Skriften uttalar sig inte om detta, och då måste vi förbli tysta.

Originalartikel: "The Position of Women in the Church" <http://lutheranmissions.org/the-position-of-women-in-the-church>